

СЪЮЗ НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ

ЦЕНТРАЛЕН СЪВЕТ

1000 София, ул. „Пиротска“ № 7

тел./факс: 0359-2987-83-90

e-mail: sub@sub.bg

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Док. № 47/К.С. 9/2.
Дата 27.06.2010

73

Иск. № 33/2.06.2010г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Да се
разрешава
споразумение
свободно

С Т А Н О В И Щ Е

НА СЪЮЗА НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ
ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО № 9 ОТ 2010 Г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА СЪДИИ,

С определение от 22 април 2010 г. Съюзът на юристите в България (СЮБ) е конституиран като заинтересована страна по конституционно дело № 9 от 2010 г., образувано по искане на омбудсмана на Република България за установяване на противоконституционност на чл. 519 и чл. 520 от ГПК.

Съюзът на юристите в България изразява следното становище:

Поддържахме изложените от омбудсмана аргументи за противоконституционност на чл. 519 от ГПК с разпоредбите на чл. 17 от Конституцията, като е посочено, че обемът на защитата на частната собственост не може да се ограничава спрямо частната държавна собственост и частната общинска собственост.

Също така споделяме аргументите на омбудсмана за противоречие на чл. 519 ГПК с чл. 19 ал. 1 и 2 от Конституцията. Този текст поставя в неравностойно положение правните субекти, изградени на базата на частна собственост с тези на държавна или общинска частна собственост.

Към тези аргументи бихме добавили следното:

Разпоредбите на чл. 519 и 520 противоречат също така и на чл. 56 от Конституцията, който гарантира правото на защита на гражданите. При това и този конституционен текст е в Глава втора на Основния закон и правото на защита представлява основно конституционно право. В кръга на приложното поле по съдържание на това право влиза правото на съдебна защита на правата на правните субекти - възможността за достъп до съд, което води и до възможността да получи съдебно решение, с което да се реализира правото на защита. Пълното съдържание на правото на защита се регламентира на

законово ниво чрез процесуалния закон - в случая чрез Гражданско процесуалния кодекс. Като неразделна част от законовия механизъм на съдържанието на правото на защита е и принудителното производство – принудителното изпълнение.

Ограничаването на принудителното производство - принудителното изпълнение, което се съдържа в двата атакувани члена на ГПК представлява ограничение на правото на защита.

Такова ограничение е конституционно недопустимо. Правото на защита по чл. 56 от Конституцията е абсолютно право, което означава, че за разлика от някои други конституционно защитени права, не може да бъде ограничено. (Ограничавани могат да бъдат например правата по чл. 30 на лична неприкосновеност, правата по чл. 33 за жилищна неприкосновеност и др. Те могат да бъдат ограничавани при определени условия). Затова тези конституционни права, които самата Конституция допуска да могат да бъдат ограничавани при определени условия са „относителни”.

Правото на защита, част от което е правото на принудително изпълнение не може да бъде ограничавано.

ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Д. ГОЧЕВ)